

סיום למסכת סנהדרין

משנה: ולא ידבק בידך מאומה מן החרם כל זמן שרשעים בעולם חרון אף בעולם וכו':

גמרא: מאן רשעים אמר רב יוסף גנבי ת"ר רשע בא לעולם חרון בא לעולם שנאמר בבא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה רשע אבד מן העולם טובה באה לעולם שנא' ובאבוד רשעים רנה צדיק נפטר מן העולם רעה באה לעולם שנאמר הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק צדיק בא לעולם טובה באה לעולם שנאמר זה ינחמנו ממעשינו ומעיצבון ידינו.

וצריך להבין גם את קושיית הגמרא וגם את התרוץ של רב יוסף

(א) מה פשר השאלה "מאן רשעים" הרי בתנ"ך כבר הובאה המילה רשע וכבר דנו בה במסכת?

(ב) במענה של רב יוסף שהרשעים הם "גנבי" והרי כל מי שעובר על לא תעשה נקרא באותה שעה רשע?

ומבואר במפרשים הרי סיום המשנה נאמר בהמשך לעניין הקודם בעניין עיר הנידחת וכן הפסוק: "ולא ידבק בידך מאומה מן החרם וגו' למען ישוב ה' מחרון אפו"

ולפי זה שואלת הגמרא מה הכוונה במה שכתוב "כל זמן שהרשעים בעולם"? שאי אפשר לומר שהכוונה לאנשי עיר הנידחת שהרי "ולא ידבק גו' ונאמר לאחרי זה "הכה תכה את יושבי העיר" היינו שכבר נענשו ואינם כבר בעולם וזו היא השאלה "מאן רשעים" – על איזה רשעים מדובר בשייכות לעיר הנידחת.

ועל זה עונה רב יוסף "גנבי" היינו אלו שגנבו מן החרם משלל עיר הנידחת וכל זמן שרשעים אלו בעולם חרון אף בעולם.